

Bayer Zsolt: Fanyalgók

2009 június 05. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

3

Átlag: 3 (1 szavazat)

Mérték

Amikor a 19. század végén a székelyek úgy döntöttek, hogy emlékm?vet emelnek Madéfalva áldozatainak, elég hamar s elég sok adomány gy?lt össze az emlékm?re. Persze a Székelyföldön.

Mert a korabeli pesti sajtóban a korabeli pesti újságírók inkább azon fanyalogtak, hogy vajon mennyibe kerül ez az emlékm?, s hogy nem lehetne vajon ezt a sok pénzt valami más, hasznosabb dologra költeni… (Épp csak azt nem írták, hogy lélegeztet?gépre, de csak azért nem, mert akkoriban még nem volt olyan.) Nem lehet véletlen, hogy Albert Ern? így sóhajt fel az emlékm? történetér?l írott dolgozatában:

"Természetesen meg kellene küzdeni azzal az ellenállással és ellenszenvvel, amely az egész kelet-európai térségben csak a magyarokra jellemz?, azzal tudniillik, hogy a bennünket sújtó szellemi genocídium a társadalom jelent?s rétegeiben elfojtotta azt a tudatot és érzést, hogy a nemzet egységének köt?anyaga az a históriai véráldozat is, amelyre emlékjellel ellátott és jeltelen sírhantjaink utalnak. Székelyföld – sajnos, szomorú, de példát mutató és er?t adó is – jeltelen sírokban és jeles emlékm?vekben igencsak b?velkedik."

Végül is az emlékm?vet, a Siculicidiumot 1905. október 8-án felavatják. Hátulján ott a híres felirat:

"Itt emelt magának a gonoszság oltárt,

Mondd el hóhérainkra a CIX-ik zsoltárt!"

S hogy még tájékozottabbak legyünk, nézzünk bele abba a CIX. zsoltárba:

"Ne légyen segedelme neki,

Ínségben ne szánja senki,

Nemzete elfogyjon más részben,

És ne feledje az Isten

B?nöket ? elejeknek,

Mellyet ?k cselekedtenek."

S hogy miért is jutott eszembe mindez éppen most? Hát a Kárpát-medence kapcsán. Mert Orbán azt merészelte mondani, hogy nem mindegy, hány magyar képviseli majd Brüsszelben a Kárpát-medencei magyarságot. S ebb?l a mondatból lett most megint botrány. Igazi, züllött, ocsmány, farizeus m?botrány. Mert az utódállamokban él? nacionalisták és kisebbségi komplexusokkal küszköd? beteg lelkek frászt kapnak a Kárpát-medence fogalomtól. Mert a bunkó Ján Slota, az egykori kétkezi autótolvaj egész politikai krédója kimerül a magyargy?löletben, s mert a szocdem nemzetekfelettiség jegyében némi hazai kérésre nyilván felsorakozik a "fél?khöz" és "aggódókhoz" a cseh meg a német külügyminiszter is.

De nem is ez a megdöbbent?.

Hanem az, ahogy a liberális magyar értelmiség, no meg a száz év óta semmit sem változott pesti újságírók szekundálnak most mindehhez, készségesen. (Megyesi Gusztáv a Népszabadságban természetesen Szijjártóra haragszik, amiért az lebunkózta a bunkó Slotát…)

Ha ezek száz éve éltek volna, cikket írnak arról, hogy milyen drága a Siculicidium.

Willy Brandt azt mondta egyszer: "Én az ördöggel is hajlandó vagyok összefogni a német egyesítésért."

Ezek a mi pesti újságíróink és értelmiségieink meg így szólnak: Mi az ördöggel is hajlandók vagyunk összefogni Orbán ellen!

És összefognak.

És lelkesen úgy csinálnak, mintha ez a Kárpát-medencei magyarság meg az egykor volt Haza meg a múlt, a történelem, a nemzeti összetartozás valami b?n lenne. Valami újdonság. Valami, amit szégyellni kell.

S azért teszik ezt, mert fogalmuk sincsen róla, hogyan aránylik a nyolcvankilenc az ezeregyszázhoz. Már ezt a két számot sem értik, a szerencsétlenek…

Bayer Zsolt, magyarhirlap.hu



Ajánló